

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Marcely Sedmíkové, ve věci žalobce **A. J.**, zast. Mgr. Milanem Musilem, advokátem PPS advokáti s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, PSČ 500 03, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, za účasti **1. Statutárního města Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové, **J. V.**, zast. JUDr. Kamilem Podroužkem, advokátem a společníkem společnosti Podroužek, Moník, Petera a partneři, advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Fráni Šrámka 1139, 500 02 Hradec Králové, **3. obchodní společnosti Královéhradecká provozní a.s.**, se sídlem Hradec Králové, Víta Nejedlého 893, PSČ 500 03, zast. Mgr. Lukášem Nohejlem, advokátem, Kaplan & Nohejl, advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Římská 104/14, Praha 2 – Vinohrady, PSČ 120 00 a **4. obchodní společnosti Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s.**, se sídlem Víta Nejedlého 893, 500 03 Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2014, č.j. 11143/UP/2014/Kd, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2014, č.j. 11143/UP/2014/Kd, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.**

- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,-- Kč k rukám Mgr. Milana Musila, advokáta PPS advokáti s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, PSČ 500 03, a to do 8 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši 1.000,--Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Hradci Králové ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova zástupce Mgr. Milana Musila, advokáta PPS advokáti s.r.o., se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, PSČ 500 03.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), odvolání žalobce proti územnímu rozhodnutí č. 643, vydanému Magistrátem města Hradec Králové, odborem hlavního architekta (dále jen „stavební úřad“) dne 23. 8. 2011 pod č.j. MMHK/136973/2011 (dále jen „územní rozhodnutí č. 643“), a to jako odvolání nepřípustné. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byla podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“), umístěna novostavba rodinného domu, zpevněných ploch, přípojky elektro, kanalizační přípojky, vodovodní přípojky, plynovodní přípojky, dešťová kanalizace, akumulární jímky a vsakovacího objektu na pozemcích parc. č. 318/14, 318/4, 318/21, 318/39 a 318/3 v kat. území Kluky. Žalobce napadl žalované rozhodnutí včas podanou žalobou, kterou v podstatě odůvodnil následujícím způsobem.

I.

Obsah žaloby

Žalobce uvedl, že se nadepsaný krajský soud předmětnou věcí již zabýval, a to v rozsudku ze dne 28. března 2014, č.j. 30A 95/2012-50, v němž mu bylo přiznáno postavení účastníka předmětného územního řízení. O tom, že žalobci toto postavení příslušelo, neměl pochybnost ani žalovaný ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 28. 8. 2012, č.j. 13299/UP/2012/Kd. V rozporu s právním názorem krajského soudu, vyjádřeným v jeho rozsudku ze dne 28. března 2014, č.j. 30A 95/2012-50, jakož i v rozporu se svým již dříve prezentovaným stanoviskem v rozhodnutí ze dne 28. 8. 2012, č.j. 13299/UP/2012/Kd, však žalovaný nyní v žalovaném rozhodnutí rozhodl, že odvolání žalobce je nepřípustné, neboť není účastníkem řízení. Tento závěr žalobce označil za zjevně nesprávný, rozporný s předchozími rozhodnutími a krajně překvapivý. Žalobce je totiž osobou oprávněnou z věcného břemene vztahujícího se k pozemkové parcele, č. 318/3 v kat. území Kluky, na kterou byly umístěny sítě technického vybavení pro stavbu rodinného domu Jaroslava Vosáhla – osoby zúčastněné na řízení č. 2.

Postavení účastníka v daném územním řízení žalobce dovozoval i z rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 1. 2. 2013, č.j. MMR-39724/2012-83/2612, jímž bylo rozhodnuto o odvoláních osob zúčastněných na řízení (výše uvedených pod č. 2 a č. 4) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2012, č.j. 14507/UP/2012/Kd. Jde o rozhodnutí, v němž se uvedený ústřední orgán státní

správy zabýval především otázkou výkladu ustanovení § 86 odst. 2 písm. a), resp. odstavce 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, dále jen „stavební zákon“, přičemž v něm na straně šesté uvedl mimo jiné následující: „...fakt, že účastníky územního řízení jsou mimo jiné také osoby, jež mají věcná práva k pozemkům, na nichž má být umístěna stavba, svědčí pro to, že práva těchto osob jsou chráněna z pohledu jejich účastenství v územním řízení.“

Vzhledem k uvedenému žalobce namítal, že mu s odkazem na § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona náleželo v řízení o umístění novostavby rodinného domu včetně zpevněných ploch, akumuláční jímky a vsakovacího objektu na pozemcích parc.č. 318/14, 318/4, 318/21, 318/39 a 318/3 v kat. území Kluky postavení jeho účastníka. Proto také nebylo jeho odvolání ze dne 27. 7. 2012 podáno neoprávněnou osobou a nebylo je tudíž ani možno zamítnout jako nepřípustné.

Krom toho žalovaný nebyl ani oprávněn zabývat se předmětným řízením věcně, když žalobci byla stavebním úřadem odebrána možnost aktivně se účastnit územního řízení, tedy vyjádřit se k věci, žádat informace o řízení, nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné procesní návrhy a především podat proti rozhodnutí prvoinstančního správního úřadu řádný opravný prostředek.

V další části žaloby žalobce namítal rovněž věcnou nesprávnost závěrů napadeného rozhodnutí, ty však již nebylo třeba z důvodů procesní ekonomie rozvádět, neboť nejsou pro závěr o tom, zda šlo o nepřípustné odvolání či nikoliv relevantní (viz dále).

Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. Zároveň navrhoval z důvodů ochrany svých práv, aby krajský soud vydal dle § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), předběžné opatření, jímž by bylo Magistrátu města Hradec Králové, jakožto příslušnému stavebnímu úřadu, do okamžiku, kdy bude pravomocně rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2014, č. j. 11143/UP/2014/Kd, uloženo zdržet se vydání kolaudačního souhlasu ke stavbě přípojek na pozemku parc. č. 318/3 v katastrálním území Kluky, obec Hradec Králové, které jsou umístěny a povoleny na základě územního rozhodnutí č. 643 Magistrátu města Hradec Králové ze dne 23. 8. 2011, č.j. MMHK/136973/2011.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 17. 2. 2015. V něm nejprve zmínil dosavadní průběh řízení, jakož i obsah odvolání proti územnímu rozhodnutí č. 643, v němž žalobce zdůrazňoval, že je nositelem věcného práva k pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky, na němž byly umístěny přípojky pro rodinný dům, a to na základě smluv o zřízení věcných břemen. Ty uzavřel se společností AZA, spol. s r.o., IČ 49814362, se sídlem Ocelářská 799, 190 00 Praha 9 (dřívější vlastník pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky) dne 20. května 2010 a jejich vklad do katastru nemovitostí povolil Katastrální úřad pro Královéhradecký kraj, katastrální pracoviště Hradec Králové, pod č.j. V-3778/2010 a č.j. V-3779/2010. Kopie těchto dvou smluv žalobce přiložil k odvolání s tím, že na základě smlouvy č. V 3779/2010 je vlastník

pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky (v současné době obchodní společnost Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s., IČ 48172898, Víta Nejedlého 893/6, 500 03 Hradec Králové) mimo jiné povinen se v jeho prospěch zdržet udělení souhlasu nebo zřízení práva třetí osobě se zřízením vodovodních, kanalizačních, plynových a elektrických přípojek na pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky.

Žalovaný zamítl uvedené odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné rozhodnutím ze dne 28. srpna 2012, č.j. 13299/UP/2012/Kd. Vycházel v něm totiž z předpokladu, že mu bylo územní rozhodnutí č. 643 oznámeno dne 9. září 2011, tedy stejně jako dalším účastníkům daného územního řízení. S tímto závěrem se však neztotožnil Krajský soud v Hradci Králové, když ten rozsudkem ze dne 28. března 2014, č. j. 30A 95/2012-50, vpředu uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V mezidobí od vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. srpna 2012, č. j. 13299/UP/2012/Kd, a vydání rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. března 2014, č. j. 30A 95/2012-50, zahájil žalovaný usnesením ze dne 4. září 2012, č. j. 14507/UP/2012/Kd, podle § 95 odst. 1 správního řádu přezkumné řízení, v jehož rámci územní rozhodnutí č. 643 ze dne 23. srpna 2011, č.j. MMHK/136973/2011, zrušil. Zjistil totiž, že na pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky byla umístěna vodovodní a kanalizační přípojka a že vlastnické právo k němu je omezeno věčným břemenem ve prospěch žalobce. Dovodil, že stavebník rodinného domu nemá k pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky potřebné vlastnické právo, a proto že bylo nutné zkoumat věc v územním řízení i z pohledu požadavků stanovených v § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, respektive jeho § 86 odst. 3. Následně uzavřel, že v územním řízení o umístění stavby předmětného rodinného domu nebylo naplněno ustanovení § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona, respektive § 86 odst. 3 stavebního zákona, že územní rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, a proto je rozhodnutím ze dne 2. října 2012, č. j. 14507/UP/2012/Kd, zrušil.

Proti rozhodnutí ze dne 2. října 2012, č. j. 14507/UP/2012/Kd, podali odvolání obchodní společnost Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s., a J. V. (nyní osoby zúčastněné na řízení). V odvolacím řízení pak Ministerstvo pro místní rozvoj svým rozhodnutím ze dne 1. února 2013, č.j. MMR-39724/2012-83/2612, rozhodnutí žalovaného ze dne 2. října 2012, č.j. 14507/UP/2012, podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo a věc žalovanému vrátilo k novému projednání.

Žalovaný poté konstatoval podstatnou část odůvodnění uvedeného rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, a to zřejmě pro dokreslení věci, neboť tohoto přezkumného řízení (zrušení územního rozhodnutí č. 643) se dané soudní přezkumné řízení netýká. Jeho předmětem je totiž žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2014, č.j. 11143/UP/2014/Kd, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti územnímu rozhodnutí č. 643, vydanému stavebním úřadem dne 23. 8. 2011 pod č. j. MMHK/136973/2011, jako odvolání nepřípustné.

K tvrzení žalobce, že mu příslušelo postavení účastníka řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona se žalovaný přímo nevyjádřil. Konstatoval pouze, že: „K žalobní námitce, že žalovaný nerespektoval právní názor Krajského soudu v Hradci Králové vyjádřený v rozsudku ze dne 28. března 2014, č. j. 30A 95/2012,

žalovaný uvádí, že má za to, že v rámci soudního řízení ukončeného uvedeným rozsudkem soud zkoumal odvolání žalobce z hlediska jeho včasnosti, nikoli jeho přípustnosti. Dle názoru žalovaného v tomto rozsudku nebylo deklarováno, že by žalobce byl účastníkem územního řízení.“

Žalovaný uzavřel tím, že považuje žalobou napadené rozhodnutí za zákonné, a proto navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

III. Jednání krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s., a to bez nařízení jednání dle jeho § 76 odst. 1 písm. c/ (pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé), a to z důvodů, jež budou uvedeny dále. Osoby zúčastněné na řízení se k věci nevyjádřily. Krajský soud dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Žalovaný založil své závěry o nepřipustném odvolání žalobce, o jeho neúčastenství v územním řízení, na úvaze, zda je či není „osobou, jejíž práva mohou být ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona přímo dotčena.“ Toto dotčení přitom spojoval s věcnými právy žalobce k pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky, na němž byly umístěny vodovodní a kanalizační přípojky, respektive s názorem Ministerstva pro místní rozvoj ohledně výkladu § 86 odst. 3 stavebního zákona, vyjádřeném v jeho rozhodnutí ze dne 1. února 2013, č.j. MMR-39724/2012-83/2612 (viz výše). Právě v souladu s ním žalovaný rozváděl úvahy o přímé nedotčenosti práv žalobce umístěnou stavbou od strany sedmé žalovaného rozhodnutí dále, přičemž stěžejní pro něho byla otázka, kdo byl oprávněn k udělení souhlasu k umístění přípojek na parcele č. 318/3 v kat. území Kluky v kontextu § 86 odst. 2 písm. a), respektive § 86 odst. 3 stavebního zákona. Dospěl přitom k závěru, že žalobce jako oprávněný z věcných práv nikoliv, a proto že mu také ani „v předmětném územním řízení nepřísluší postavení účastníka podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona“.

O náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí (viz právě zmiňovaný § 86 stavebního zákona) však v dané věci prvotně vůbec nešlo. Stěžejní otázkou bylo, zda žalobci vůbec příslušelo postavení účastníka územního řízení, a to **v kontextu celého ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona**, nikoliv jen jeho ustanovení písm. b) a teprve poté mohlo být řešeno dotčení jeho vlastnických či věcných práv. Žalovaný však takto nepostupoval, když bez dalšího nahlížel na žalobce jen jako na potenciačního účastníka řízení dle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a dalšími možnostmi jeho účastenství se již nezabýval. Na základě takového neúplného zjištění poté dospěl k závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení, jehož výsledkem bylo územní rozhodnutí č. 643 a že tedy jeho odvolání proti němu je odvoláním nepřipustným. Proto také „rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto

rozhodnutí uvedeno, tzn. podle § 92 odst. 1 správního řádu nepřipustné odvolání, které dne 27. července 2012 podal A. J. proti územnímu rozhodnutí č. 643 ze dne 23. srpna 2011, č.j. MMHK/136973/2011, kterým byla umístěna stavba „novostavba rodinného domu včetně zpevněných ploch, akumulární jímky a vsakovacího objektu“ na pozemcích parc.č. 318/14, 318/4, 318/21, 318/39 a 318/3 v kat. území Kluky, zamítl.“

Okruh účastníků územního řízení upravoval v době vydání územního rozhodnutí č. 643 stavební zákon v § 85 následujícím způsobem:

„Účastníci územního řízení

(1) Účastníky územního řízení jsou

a) žadatel,

b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn.

(2) Účastníky územního řízení dále jsou

a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d),

b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno,

c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis,

d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu³⁵); v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.“

Z uvedeného zákonného ustanovení je zřejmé, že s ohledem na předmět územního řízení a existenci věcných práv žalobce k pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky, na němž byly územním rozhodnutím č. 643 umístěny vodovodní a kanalizační přípojky, mělo být se žalobcem jednáno jako s účastníkem řízení, odvozujícím své postavení z § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Svědčí mu totiž věcná práva k pozemku, na němž byla stavba (její části) umístěna. Vzdor tomu žalovaný posuzoval postavení žalobce, coby účastníka územního řízení, na základě a jen podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, tedy jako osobu mající věcná práva k sousednímu pozemku oproti pozemku s umístěnou stavbou. O takový případ ale vůbec nešlo, když předmětem sporu je stavba přípojek umístěná přímo na pozemku parc. č. 318/3 v kat. území Kluky, k němuž má žalobce věcná práva. A právě proto žalobci příslušelo postavení účastníka územního řízení bez dalšího podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona.

Základní a rozhodující pochybení žalovaného proto spočívalo v nezahrnutí žalobce do okruhu účastníků daného územního řízení. V žádném případě se proto nemohlo jednat ze strany žalobce o odvolání nepřípustné, za které je žalovaný měl, ale jen o odvolání účastníka řízení včasné, pokud bylo podáno v řádné odvolací lhůtě, či opožděné, bylo-li by podáno až po jejím marném uplynutí. Nejedná se přitom o žádnou formalitu, neboť toto rozlišení s sebou nese i rozdílnost rozsahu přezkumu dané věci. Při přezkoumávání řádného odvolání totiž postupuje odvolací orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu (přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu; věcnou správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem), kdežto v případě odvolání opožděného (stejně tak nepřípustného) postupuje odvolací orgán podle § 92 odst. 1 správního řádu, tedy zabývá se jím v rozsahu zcela jiném – omezeném.

A v tuto chvíli může krajský soud plynule navázat na svůj předchozí rozsudek v téže věci ze dne 28. března 2014, č.j. 30A 95/2012-50, v němž k otázce včasnosti podaného odvolání žalobcem uvedl na straně sedmé následující:

„V důsledku toho se ovšem žalobce dostal do situace předvídané § 84 správního řádu. V jeho odstavci prvním se totiž stanoví, že: „Osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.“ Na základě něho tak může účastník, kterému rozhodnutí nebylo oznámeno, podat odvolání nejpozději ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků řízení, kterým ho správní orgán oznámil.

Z uvedených hledisek však žalovaný odvolání žalobce vůbec nezkoumal a nemůže tak činit v tuto chvíli ani krajský soud, neboť správní soudnictví není institucí, která by měla výkon veřejné správy nahrazovat. Jeho funkce je čistě přezkumná, a proto krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.“

Totéž krajský soud konstatuje i v dané věci, v níž, jak výše uvedeno, se žalovaný dopustil rovněž podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, když žalobci nepřiznal v rozporu se zákonem postavení účastníka územního řízení, což slovy s.ř.s. mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Proto krajskému soudu nezbylo, než žalované rozhodnutí ve výroku I. podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. bez nařízení jednání zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právním názorem krajského soudu vyjádřeným v tomto rozsudku (viz § 78 odst. 4 a 5 s.ř.s.), přičemž bude mít na paměti i důvody, jež vedly krajský soud k vydání rozsudku ze dne 28. března 2014, č.j. 30A 95/2012-50. Bude se proto muset nejdříve vypořádat s otázkou včasnosti podání odvolání žalobce a podle toho zvolit příslušný postup (viz výše).

V. Náklady řízení

Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s). Jeho důvodně vynaložené náklady soudního řízení spočívaly v náhradě soudního poplatku ze žaloby ve výši 3.000,--Kč, odměně advokáta při zastupování za celkem dva úkony právní služby po 3.100,--Kč (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 9 odst. 3 písm.f/ ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění) a v náhradě hotových výdajů 600,--Kč za celkem dva úkony. Náklady řízení by tak činily částku 9.800,--Kč. Protože je ale zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, byla k uvedené částce připočtena podle § 57 odst. 2 s.ř.s. ještě výše této daně (21%) z odměny za zastupování a náhrad ve výši 1.428,--Kč, takže celková výše náhrady nákladů řízení činí 11.228,--Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen zaplatit podle výroku II. tohoto rozsudku zástupci žalobce, neboť je advokátem (viz § 64 s.ř.s. a § 149 odst. 1).

VI. Vrácení soudního poplatku

Žalobce učinil spolu s podáním žaloby rovněž návrh na vydání předběžného opatření (jeho obsah viz výše v bodu I. na konci). O tomto návrhu však krajský soud samostatně nerozhodoval, neboť rozhodl přímo o samotné žalobě, když náročnost rozhodnutí o něm odpovídala pracnosti vyhotovení rozhodnutí ve věci samé. Proto byl podle výroku III. žalobci vrácen soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 26. února 2015

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu